

अव्युत्क्रांताः आदरवन्तः राजानोजनकादयः ब्राह्मणाः याज्ञवल्क्यादयः ॥ ८ ॥ प्रत्यक्षः घर्मो घर्मफलं सत्यसंकल्पत्वादिकं येन परसोपाधिकं ब्रह्म अवरं नीचं यस्मात् तस्मिन्निरुपाधिकं ब्रह्मणि ॥ ९ ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ मात्रां मीयंते विषया अनयेति मात्राबुद्धिस्तानानुरुध्यंते अपितु शास्त्रमेवानुरुध्यते धर्मेच्छलं वचनो ॥ १२ ॥ छलाभावमेवाह यएवेति ॥ १३ ॥ दुर्बलात्मनः अशक्तस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ तेषां यज्ञादिकं सर्वानृत्यमासीदिति तृतीयेनान्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ शंसितानां प्रख्यातानां ॥ १८ ॥ आनृत्यं ब्रह्म शाश्वतीति श्रुतिर्गीता ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविरित्यादिः ॥ १९ ॥ संश्रुतानां पूर्णानां घोरत्वं अविद्यानि वर्तनक्षमत्वं तमिति सार्धं श्लोकद्वयमेकं वाक्यं पाठक्रममननुरुध्य अर्थक्रमेण व्याख्येयं यः सदाचारः सतां अपद्रुमचारान्न सदाचार इति सदाचारलक्षणं सच अप्रमादः सावधानता अपराभवः का

आसनगृहस्याभूयिष्ठा अव्युत्क्रांताः स्वकर्मसु ॥ राजानश्च तथा युक्ता ब्राह्मणाश्च यथाविधि ॥ ८ ॥ समाल्यार्जवसंपन्नाः संतुष्टा ज्ञाननिश्चयाः ॥ प्रत्यक्षधर्माः शुचयः श्रद्धधानाः परावरे ॥ ९ ॥ पुरस्ताद्भावितानो यथावच्चरितव्रताः ॥ चरंति धर्मं रुच्छेपि दुर्गे चैवापि संहताः ॥ १० ॥ संहत्य धर्मं चरन्तां पुरासीत्सु खमेव तत् ॥ तेषां नासीद्विधा तव्यं प्रायश्चित्तं कथंचन ॥ ११ ॥ सत्यं हि धर्ममास्थाय दुराधर्षतमा मताः ॥ न मात्रा मनुरुध्यंते न धर्मच्छलमंततः ॥ १२ ॥ यएव प्रथमः कल्पस्तमेवाभ्याचरन्सह ॥ तेषां नासीद्विधा तव्यं प्रायश्चित्तं कदाचन ॥ १३ ॥ तस्मिन्विधौ स्थितानां हि प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ दुर्बलात्मन उपलब्धं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः ॥ १४ ॥ एवं बहुविधा विप्राः पुराणाय ज्ञवाहनाः ॥ त्रैविद्यवृद्धाः शुचयो वृत्तवंतो यशस्विनः ॥ १५ ॥ यजंतोऽहरहर्यज्ञैर्निराशीर्बन्धनाबुधाः ॥ तेषां यज्ञाश्च वेदाश्च कर्माणि च यथागमं ॥ १६ ॥ आगमाश्च यथाकाले संकल्प्याश्च यथाक्रमं ॥ अपेतकामक्रोधानां दुश्चराचारकर्मणां ॥ १७ ॥ स्वकर्मभिः शंसितानां प्रकृत्या शंसितात्मनां ॥ ऋजूनां शमनित्यानां स्वेषु कर्मसु वर्ततां ॥ १८ ॥ सर्वमानंत्यमेवासीदिति नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषां मदीनसत्वानां दुश्चराचारकर्मणां ॥ १९ ॥ स्वकर्मभिः संश्रुतानां तपो घोरत्वं मागतं ॥ तंसदाचारमाश्चर्यं पुराणं शाश्वतं ध्रुवं ॥ २० ॥ अशक्नुवद्भिश्चरितुं किंचिद्धर्मेषु सूक्ष्मतां ॥ निरापद्रुमं आचारो ह्यप्रमादोऽपराभवः ॥ २१ ॥ सर्ववर्णेषु जातेषु नासीत्कश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ व्यस्तमेकं चतुर्धा हि ब्राह्मणा आश्रमं विदुः ॥ २२ ॥

मक्रोधादिभिरनभिभूतः यत्र च पुराव्यतिक्रमः अपूज्यपूजनं पूज्यानामपूजनं चेत्यादिनां सित् तंसदाचारं एकं आश्रमं संतंचतुर्धा व्यस्तं ब्राह्मणा आहुः कैर्व्यस्तं धर्मेषु सूक्ष्मतां सूक्ष्मं धर्मं आचरितुमशक्नुवद्भिः तथा हि मानसिकं व्यभिचारं वारयितुमक्षमैर्ब्रह्मचारिभिर्गीर्हस्थमाश्रितं तत्र कृतैर्यज्ञादिभिः कषायेषु दुर्षतपकेषु वैराग्यबहुलं वानप्रस्थमास्थितं तेष्वेव सम्यक्पकेषु पारिव्राज्यमित्यारोहकमेण चातुराश्रम्यं स्थितमित्यर्थः शेषं व्याख्यातं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥